U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Petra Mikeše, PhD., v právní věci navrhovatele: **J. K.**, ve věci návrhu ze dne 12. 5. 2018,

takto:

I. Návrh **se odmítá**.

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu bylo doručeno podání navrhovatele ze dne 12. 5. 2018 označené jako „kasační stížnost proti rozsudku 69Co458-309“. Navrhovatel jím napadá rozhodnutí Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího v občanském soudním řízení.

Nejvyšší správní soud předně uvádí, že ve své činnosti musí vycházet ze zákonem dané pravomoci a působnosti, a v souladu s ústavně právní úpravou (čl. 2 odst. 3 Ústavy, čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) může státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Podle § 4 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a d) kompetenčních žalobách. Dále rozhodují a) ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, b) ve věcech politických stran a politických hnutí a c) o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

V dané věci navrhovatel žádá nápravu rozhodnutí o odvolání, nicméně Nejvyšší správní soud ani specializované senáty krajských soudů nejsou věcně ani funkčně příslušné k posouzení věci. Za situace, kdy Nejvyšší správní soud není příslušný rozhodnout o podání navrhovatele, nejsou splněny podmínky řízení, přičemž v tomto případě se jedná o neodstranitelný nedostatek. Je tedy namístě návrh odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud dále zvažoval využití postupu vymezeného v § 46 odst. 2 s. ř. s., podle kterého soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. V usnesení o odmítnutí návrhu pak navrhovatel musí být poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Podmínky pro odmítnutí podání spojené s poučením o možnosti podání žaloby však v posuzované věci nejsou naplněny. Již v usnesení čj. Na 42/2006-21 se Nejvyšší správní soud přiklonil k názoru, že „*žalobou*“ ve smyslu § 46 odst. 2 věty druhé s. ř. s. je nutno rozumět pouze takové podání, kterým se zahajuje řízení před soudem první instance v některé z forem řízení podle občanského soudního řádu, nikoliv však též opravný prostředek, který svým obsahem odpovídá některému z opravných prostředků upravených v občanském soudním řádu. Jedná se o přirozený důsledek toho, že v případě podávání opravných prostředků se na rozdíl od žaloby účastník řízení může a má řídit poučením soudu.

Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že v posuzované věci není dána příslušnost soudu jako jedna z podmínek řízení, které musí být naplněny, aby mohl o věci rozhodnout. Věc nelze postoupit věcně a místně příslušnému soudu ani nelze podání odmítnout podle § 46 odst. 2 s. ř. s. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než podání navrhovatele odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. května 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu